

1.6. MOJA OSTAVKA

Autor Vlatko Silobrčić
Srijeda, 25 Rujan 2013 09:08

Kad je Novi zakon o HRT-u bio izglasovan u Saboru, bilo mi je jasno da nemam što više raditi u PV-u, a želio sam ostavkom izraziti i svoj građanski protest protiv Novog zakona.

Pismo sam najprije uputio gospodinu Zlatku Tomčiću, predsjedniku Hrvatskoga sabora, koji me je, da podsjetim, bio imenovao u PV-e, na temelju prethodnoga Zakona o HRT-u. Mislim da je pismo dovoljno informativno i jasno da ga nema razloga posbno komentirati.

Nakon toga pisma, poslao sam pismo i gospođi Jadranki Kolarević, dopredsjednici PV-a, s molbom da preuzme svoju ulogu i dalje predsjedava Vijeću. Kao što je i logično, obavijestio sam ju da dajem ostavku i na članstvo u PV-u .

Praktično su svi dnevници u Hrvatskoj obavijestili o mojoj ostavci, korektno prenoseći moja gledišta i motive. Neki su od novinara obavili i kraće razgovore sa mnom. Mislim da je moj razgovor s gospodnom Sašom Vejnovićem, novinarom Novoga lista bio najopsežniji (Novi list, Novosti, 28.2.2003.) Naslov je bio: „Političari ponovno žele vladati Hrvatskom televizijom“.

Zagreb, 20.02.

Gospodin Zlatko Tomčić
Predsjednik,
Hrvatski sabor,
Markov trg 6
10 000 Zagreb
Telefaks: 6303 010

Cijenjeni gospodine Tomčiću,

Najprije Vam još jednom želim zahvaliti na povjerenju koje ste mi ukazali imenovavši me u Vijeće HRT-a. Jednako Vam tako zahvaljujem se i na tome što niste nikada ni pokušali utjecati na moja gledišta o pojedinim pitanjima o kojima je Vijeće raspravljalo.

Prihvatio sam bio Vaše imenovanje kao mogućnost da sudjelujem u vrijednom naporu da HRT krene prema javnoj radioteleviziji. Vjerovao sam da je način izbora Vijeća, u koje su svoje predstavnike izravno bira građani, ustanove i udruge civilnog društva, pravi korak u tome smjeru. Većina mandata sadašnjega Vijeća bio sam i njegov predsjednik.

Danas je objavljen novi Zakon o HRT-u. U njemu je predviđen potpuno drugačiji način izbora članova Vijeća po kojem stranačka politika izravno sudjeluje pri biranju. Uvjeren sam da je to korak unatrag u odnosu na dosadašnji način formiranja Vijeća.

Budući da se nikako ne slažem s takvim rješenjem, odlučio sam podnijeti čin osobnog protesta, podnijeti neopozivu ostavku na svoje članstvo u Vijeću HRT-a. Ovim Vas pismom želim o tome obavijestiti i nadam se da ćete mi razumjeti moje razloge. Hvala.

S poštovanjem,

Vlatko Silobrić

Zagreb, 20.0

Gospođa Jadranka Kolarević
Dopredsjednica Vijeća HRT-a
Vijeće HRT-a
O v d j e
Telefaks: 6343 636

Gospođo Kolarević,

Uz ovo Vam pismo prilažem kopiju pisma koje sam uputio gos
Zlatku Tomčiću, predsjedniku Hrvatskog sabora. Iz njega ćete vidjeti
podnio neopozivu ostavku na svoje članstvo u Vijeću HRT-a, kao i mo
za to.

Dakako, time ujedno prestajem biti i predsjednik Vijeća. Za
molim da preuzmete svoje dužnosti dopredsjednice Vijeća. Budete
odlučili, želim Vam uspješno vođenje Vijeća u ovom prijelaznom raz
Hvala.

Uz pozdrav,

Vlatko S

Zagreb, 25. veljača

Svim članicama i članovima Vijeća HRT-a
O v d j e
P r e d m e t: Ostavka

Cijenjene gospođe, cijenjena gospodo,

Kad ste me izabrali za predsjednika Vijeća HRT-a, obvezao sam se da ću biti samo "stoloravnatelj", dakle da neću pripremati sjednice te da pokušavam unaprijed utjecati na opredjeljenja članova Vijeća. Smatrao sam da bi moje drugačije predsjedavanje bilo suprotno načelima na kojima je zamišljeno i na kojima se osnivalo djelovanje sadašnjega Vijeća. Po tome mi je, nakon prvog izbora, Vijeće još dvaput iskazalo povjerenje, što mi je omogućilo zaključiti da je većina u Vijeću bila zadovoljna mojim radom.

Pretpostavljam da znate da sam gospodina Zlatka Tomića, tadašnjeg predsjednika Hrvatskog sabora, koji me u Vijeće imenovao, obavijestio o svojoj neopozivoj ostavci. Razlog mome činu je jednostavan: ne mogu prihvatiti onaj dio novoga Zakona o HRT-u iz kojeg proizlazi da je HRT pozvaniji da bira predstavnike ukupne javnosti od javnosti same. To je dakle o shvaćanju uloge civilnog društva u ostvarivanju javne radiotelevizije u Hrvatskoj.

Kako sam tom ostavkom prestao biti članom Vijeća, logično je da istodobno prestajem biti i njegovim predsjednikom. Budući da ste vi članovi Vijeća, izabrali za svoga predsjednika, smatrao sam nužnim i prikladnim obratiti se i Vama; da i Vas obavijestim o svojoj istodobnoj ostavci na dužnost predsjednika Vijeća.

Još Vam jednom svima zahvaljujem na povjerenju koje ste mi iskazali, i , usprkos svim nesporazumima i neslaganjima s pojedincima članovima Vijeća, želim svima uspješan nastavak rada u Vijeću. Uz pozdrave

Vlatko Silobrić

1.6. MOJA OSTAVKA

Autor Vlatko Silobrić
Srijeda, 25 Rujan 2013 09:08

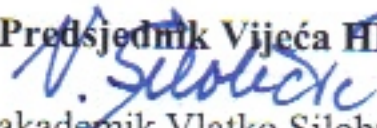
Priložena su dva dokumenta koji su bili u mojoj nadležnosti i tako se

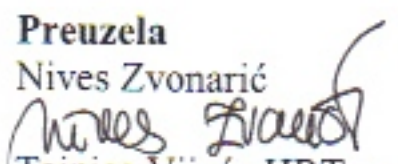
HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA
Vijeće HRT-a

Zagreb, 26. veljače 2013.

ZAPISNIK O PRIMOPREDAJI

službene dokumentacije Vijeća HRT-a od prve (1) do dvadesetprve (21) sjednice Vijeća HRT-a koji se nalaze u pet (5) registratora, kao i svih pismenih upućenih Vijeću HRT-a i dopisa koje je Vijeće HRT-a uputilo na razne adrese.

Predsjednik Vijeća HRT-a

akademik Vlatko Silobrić

Preuzela
Nives Zvonarić

Tajnica Vijeća HRT-a

Zagreb, 24.0

Vijeće HRT-a
Prisavlje 3
10 000 Zagreb
Faks: 634 36 36

Članicama i članovima Vijeća HRT-a,

Primio sam poziv za sljedeću sjednicu Vijeća HRT-a. Uz njega i prošle sjednice (22.). Iznenađen sam i time što mi je poziv upućen i onime pročitao u fonogramu.

Nije mi bilo ni na kraj pameti komplicirati rad Vijeća. Smatrao sam svima biti jasno o čemu je riječ. Evo još jednom. Gospodin me Zlatko imenovao članom Vijeća nakon mog pristanka. Logično je, dakle, da me, kad protesta protiv novog Zakona podnesem neopozivu ostavku, ni on ni itko drugi može niti privoliti niti prisiliti da i dalje ostanem u Vijeću. Pošto sam dobio da je gospodin Tomčić moje pismo primio, moj je rad u Vijeću završio. Ne tražio razriješnje, kao stanovite gospode i gospoda na HRT-u, nego sam neopozivu ostavku. Ako je još išta trebalo napraviti, to nisam trebao ja.

Što se tiče moje ostavke na položaj predsjednika Vijeća, Vijeće je samo "primiti na znanje", jer je jasno da ne mogu biti predsjednikom tijela u nisam član. Žao mi je, dakle, da je Vijeće izgubilo toliko vremena u raspravu pitanju, i ne znam što bi se bilo dogodilo da je rezultat glasovanja bio drugačiji.

Žao mi je, jednako, da su pojedini članovi Vijeća i tu priliku iskoristili obračunaju sa mnom i kad me nema. Baš viteški! Mislim da imam pravo ba odgovoriti na neutemeljene objede i ružne insinuacije. Ići ću po abecedi (u zag su stranice fonograma 22. sjednice):

Gospodinu Bogišiću (str. 9. i 10.) poručujem da samo onaj tko ima argumente umjesto njih rabi prizemnu zajedljivost. Njegove retoričke protuzaklonitostima moga djelovanja prepuštam pravnicima i onima koji zakonitost zaduženi. Ne čudi me da moju ostavku nije razumio. Da jest ne bi reći da sam došao do istoga zaključka kao on.

Gospođu Gačešić-Livaković (str. 13.) pitam koje dokaze ima o potpisivao tekstove koje je sastavljao gospodin Čović? Ako ih ima neka dokument(e), ako ne neka smogne građanske hrabrosti da se na sjednici Vijeća zbog ružne insinuacije.

Gospodi Kolarević (str. 10.), poručujem da se raspita čemu služe konf za tisak i tko na njima postavlja pitanja, te ima li se itko pravo buniti ako mu ne postave niti jedno pitanje. To što se nas dvoje nismo slagali, upisujem sebi u

Gospodinu Vrdoljaku (str. 10.) poručujem da ozbiljan čovjek ne bi

STAJALIŠTA

Zar u društvu, osim političara, nema druge javno

Zbog događaja kojima sam bio svjedokom dok sam bio u Vijeću HRT-a, tvrdim da su predlagatelji sadašnjega zakona namjerno Vijeće, kojemu je ipak osnovna zamjerka bila ta da je od početka pokazivalo svoju političku neovisnost. To je bio pravi razlog za promjenu Zakona, a ne nekompetentnost i ispolitiziranost Vijeća

Vlatko Silobrić

U *Vjesniku* od 10. veljače u Stajalištima objavljen je tekst gospodina Zlatka Zeljaka o Zakonu o HRT-u. Slažem se s osnovnim njegovim stajalištima, stoga ovo pišem da ih poduprem, ali i da dodam još nekoliko činjenica. Na to imam pravo jer sam bio predsjednik Programskog vijeća HRT-a (dalje Vijeće), sve dok bivša vlada nije promijenila Zakon. Čim je Sabor prihvatio prijedlog Zakona, u kojem članove Vijeća bira Sabor umjesto civilnih udruga, dao sam ostavku.

Nikako se nisam mogao složiti s tvrdnjama g. Antuna Vujčica, predlagatelja novoga zakona, i svih onih koji su ga podupirali, da je taj novi način izbora članova Vijeća najbolji mogući način biranja vijeća javne televizije. Tvrdim da su tada predlagatelji novoga zakona mijenjali Zakon samo zato da bi nadzirali HRT u pripremi za tadašnje izbore. Evo mojih argumenata.

Prema starome zakonu, 25 članova Vijeća HRT-a birale su 22 ustanove i udruge civilnoga društva, a tri su člana bila imenovana (predsjednik Republike Hrvatske, predsjednik Sabora i predsjednik Vlade). Glavni razlozi za promjenu Zakona bili su, navodno, da je tadašnje Vijeće nekompetentno i ispolitizira-

no te da ne može obavljati svoju zadaću nadziranja rada javne televizije.

Ništa bez stručnjaka za televiziju

Kad je riječ o nekompetentnosti, obično se spočitavalo Vijeću da nema u njemu televizijskih stručnjaka. Sama ta postavka je pogrešna jer je osnovna uloga Vijeća trebala biti izražavanje interesa javnosti, nadzirajući programsku usmjerenja javne televizije, a ne rješavanje njezinih stručnih pitanja. Dakle, trebalo je biti važno može li tako sastavljeno Vijeće dobro predstavljati javnost, a ne ima li u njemu stručnjaka za televiziju.

Je li sastav Vijeća bio takav da je mogao predstavljati javnost? U njemu su bila dva akademika, tri sveučilišna profesora, četiri doktora znanosti. Vijeće su činili i predstavnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Bektorskoga zbora hrvatskih sveučilišta, Matice hrvatske, Matice hrvatskih iseljenika, Društva hrvatskih književnika, Hrvatskoga novinarskog društva, Hrvatskoga olimpijskoga odbora, nacionalnih manjina, Katoličke crkve, ostalih vjerskih zajednica, sindikalnih udruga, udruge poslodavaca, filmske profesionalne udruge, dramske profesionalne udruge, glazbene profesionalne udruge, umi-

rovljeničke udruge, civilne ekološke inicijative, udruge potrošača, udruge mladih i seljačke udruge.

Svoje su predstavnike birale spomenute ustanove i udruge, a Ministarstvo kulture samo je nadziralo formalan postupak. Dakle, praktički izvan domašaja politike.

Za usporedbu, sadašnje je Vijeće birao Sabor nakon duga i mukotrpna natezanja političkih stranaka u njemu. Bez obzira na izborni postupak, ostaje osnovno pitanje po čemu je sadašnji sastav Vijeća kompetentniji od prethodnoga? Koja su to posebna znanja koja sadašnji članovi Vijeća imaju a prethodni nisu imali?

OESS pozitivno ocijenio novi zakon

Da je Vijeće bilo ispolitizirano, bio je stalan drugi ključni argument. Pritom se obično upiralo prstom u nekoliko članova Vijeća koji su tada bili u Alijansi, udruzi koja nije bila politička stranka i koja se razdvojila upravo zbog toga što se svi u njoj nisu slagali s time da treba postati stranka.

Nadalje, od tri člana koja su izravno imenovali vođeci političari, niti jedan nije bio član niti jedne stranke. Moguće je da su neki od članova Vijeća bili pripadnici koje stranke, ali sigurno niti jedna stranka nije imala presu-

dnu većinu među 25 članova. S druge strane, možemo li biti sigurni da pri izboru sadašnjega Vijeća politička određenja članova nisu imala nikakvu ulogu?

Predlagatelji su, nadalje, tvrdili da je izbor Vijeća od Sabora najbolji način izbora. Opet pitanje: je li Sabor bolji predstavnik javnosti od 22 spomenute civilne udruge i troje neovisnih intelektualaca? Sabor može biti predstavnik političke/stranačke javnosti, ali što je s ostatkom javnosti koja ne pripada strankama? Zar u društvu, osim političara, nema druge javnosti?

Predlagatelji su uporno tvrdili da je OESS jako pozitivno ocijenio novi zakon. Doista je OESS pohvalio promjene u novome zakonu, ali one u kojima se promijenilo nemoguće stanje da HRT-om upravljaju dva tijela. Jedno je bilo Upravno vijeće (birao Sabor), koje je vodilo poslovnu politiku i biralo ravnatelja HRT-a. Drugo je bilo Vijeće kojem je glavna zadaća bila da «u skladu s programskim obvezama predlaže, odobrava, prati, ocjenjuje i nadzire programska usmjerenja radijskih i televizijskih programa».

U tako shizofrenoj situaciji, uz namjernu opstrukciju rada Vijeća izvan kuće i u njoj, doista je bilo teško očekivati da će Vijeće funkcionirati besprijekorno.

takva stanja bila. Za svaku pohvalu, je bilo za pohvalu na promjena izbora Vijeća. I to promjena jasno na gore: ne političkoj neovisnosti vizije, nego baš ob-

Predlagatelji nam mijenjali Vijeće

Zbog svega toga kojima sam bio svjedok sam bio u Vijeću da su predlagatelji zakona namijenili Vijeće, koje osnovna zamjerka je od početka pokazivala političku neovisnost i ispolitiziranost.

Najzad, i OESS-ti jasno su kritizirali čin izbora članova. Slažem se s g. Zeljekom da pritom dovoljno uporni i istančni su bili. Znamo i to da je Karol Jakubowicz jako kritičan, bio sona non grata u tadašnjem političkom životu.

Koliko znam, osnovno postavlja pitanje na izbora članova bi se to radilo da su bili zadovoljni sadašnjem Zakonu. Autor je akademik i sveučilišni profesor.